

Záznám ze XVII. Akademického fóra

Stav institucionální tvorby legislativy: (1) Terciární vzdělávání, (2) Věda a výzkum

Veřejný, volně přístupný seminář se konal ve čtvrtek 20.1.2011, 14:00-17:00,
ve Velké posluchárně v sídle Jednoty českých matematiků a fyziků, Praha 1, Žitná 25.

Přílohy P1 až P6 jsou vystaveny na webových stránkách <http://cms.jcmf.cz/osov/>.

- P-1 Vladimír Smékal: Malé symposion o pravdivém poznání.
- P-2 Jana Musilová: K tématu „Metodika hodnocení výsledků výzkumu – dosavadní vývoj, současný stav a připravované změny“.
- P-3 Tisková zpráva z diskusí o Metodice.
- P-4 Jiří Zlatuška: OECD aktuálně k financování výzkumu – užití výkonnostních parametrů.
- P-5 Stanislav Štech: Slučování škol jako metoda „optimalizace“?
- P-6 Aleš Trojáněk: Proč „frontálně“ neslučovat školy.

Účastníci:

1. Ing. Josef Bacílek, CSc., Komise pro vědu, výzkum a inovace ČSSD;
2. Mgr. Zdeněk Bezečný, Ph.D., vedoucí Oddělení nových a nejnovějších dějin Historického ústavu Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, proděkan pro pedagogickou činnost FF JU, poslanec PSP ČR;
3. Prof. RNDr. Martin Černohorský, CSc., Ústav teoretické fyziky a astrofyziky, Přírodovědecká fakulta Masarykovy univerzity, předseda OS OV ČFS JČMF; rektor Slezské univerzity v Opavě 1992–1998;
4. Doc. RNDr. Miroslava Černochová, CSc., proděkanka pro zahraniční vztahy Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze;
5. Prof. RNDr. Jan Fischer, DrSc., Fyzikální ústav AV ČR;
6. Prof. Ing. Jan Hálek, CSc., Ústav lékařské biofyziky Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, hlavní garant projektu Reforma terciárního vzdělávání; poradce předsedy vlády pro vysoké školství; náměstek ministra školství, mládeže a tělovýchovy 1998–1999;
7. RNDr. Zdeněk Jiráček, CSc., Fyzikální ústav AV ČR, vědecký tajemník Učené společnosti ČR;
8. Prof. RNDr. Michal Kotoul, DrSc., prorektor pro tvůrčí rozvoj, Vysoké učení technické v Brně;
9. Ing. Adam Krčál, Vysoká škola ekonomická v Praze, tajemník Studentské kurie Akademického senátu Fakulty mezinárodních vztahů;
10. Prof. RNDr. Olga Krupková, DrSc., Přírodovědecká fakulta Ostravské univerzity v Ostravě, vedoucí Katedry matematiky;
11. RNDr. Jaroslav Kupčík, Ústav chemických procesů AV ČR;
12. Prof. RNDr. Jana Musilová, CSc., Ústav teoretické fyziky a astrofyziky, Přírodovědecká fakulta Masarykovy univerzity, prorektorka pro vědu a výzkum, Masarykova univerzita, místopředsedkyně OS OV ČFS JČMF;

13. Prof. RNDr. Ivan Netuka, DrSc., ředitel Matematického ústavu Univerzity Karlovy v Praze, místopředseda Grantové agentury ČR;
14. Prof. Ing. Radimír Novotný, DrSc., Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích;
15. Ing. Petr Pavlík, Ph.D., ředitel Institutu magisterských studií Fakulty humanitních věd Univerzity Karlovy v Praze; Iniciativa Už se na to nemohu dívat.cz;
16. Prof. RNDr. Libor Pátý, CSc., dříve Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy v Praze; první náměstek ministra školství, mládeže a tělovýchovy 1990–1993;
17. RNDr. Jiří Rákosník, CSc., zástupce ředitele Matematického ústavu AV ČR, místopředseda České matematické společnosti, místopředseda OS OV ČFS JČMF;
18. PhDr. Miroslav Rendl, CSc., Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze;
19. RNDr. Vladimír Roskovec, CSc., zástupce ředitelky Centra pro studium vysokého školství, Praha; první náměstek ministra školství, mládeže a tělovýchovy 1998–1999;
20. PhDr. Irena Smetáčková, Ph.D., Katedra psychologie, Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze; Iniciativa Už se na to nemohu dívat.cz;
21. JUDr. Miroslav Šmidák, Masarykův ústav a archiv AV ČR;
22. RNDr. Alice Valkárová, DrSc., Ústav částicové a jaderné fyziky, Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy v Praze, předsedkyně České fyzikální společnosti;
23. Prof. PhDr. Viktor Viktora, CSc., vedoucí Katedry českého jazyka a literatury, Pedagogická fakulta Západočeské univerzity v Plzni, člen Etické komise ad hoc;
24. Prof. Ing. Ivan Wilhelm, CSc., vládní zmocněnec pro evropský výzkum, předseda Asociace emeritních rektorů; rektor Univerzity Karlovy v Praze 2000-2006;
25. Prof. Ing. Rudolf Zahradník, DrSc., Ústav fyzikální chemie J. Heyrovského AV ČR, čestný předseda Akademie věd ČR;
26. Doc. Ing. Štefan Zajac, CSc., Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská Českého vysokého učení technického v Praze;
27. Prof. RNDr. Jiří Zlatuška, CSc., děkan Fakulty informatiky Masarykovy univerzity, rektor Masarykovy univerzity 1998–2004.

Korespondenční účastníci:

28. Prof. PhDr. Stanislav Štech, CSc., prorektor pro rozvoj, Univerzita Karlova v Praze;
29. RNDr. Aleš Trojáněk, ředitel Gymnázia Velké Meziříčí.

1. Uvítání.

Seminář zahájil ve 14:15 M. Černohorský novoročním přáním s poukazem na výmluvný obsah novoročenky (P-1) psychologa Vladimíra Smékala (Prof. Smékal je poradcem ministra školství, mládeže a tělovýchovy) a připomenutím, že Jednotu českých matematiků a fyziků čekají přípravy na jubilejní rok 2012 se 150. výročím jejího vzniku. Z jejího působení i mimo samotnou matematiku a fyziku a matematicko-fyzikální vzdělávání uvedl jako zvlášť aktuální příklad Dérerovu-Bydžovského reformu středních škol v třicátých letech minulého století. Jmenovitě uvítal hlavního garanta projektu Reforma terciárního vzdělávání Prof. Jana Hálka a předsedu Asociace emeritních rektorů Prof. Ivana Wilhelma.

2. Asociace emeritních rektorů.

14.1.2011 se sešli v Praze emeritní rektori I. Wilhelm (UK, předseda AER), D. Lukáš (TUL, kancléř AER), M. Černohorský (SU), J. Málek (UPa) a E. Schmidt (MU). Jednalo se přede-

vším o diverzifikaci vysokých škol. Na tuto tematiku bylo zaměřeno i seminární vystoupení I. Wilhelma na XVII. Akademickém fóru. Přípravný text bude spolu s vyjádřením oponentů předmětem jednání AER v Plzni 17.2.2011 (1. Diverzifikace, 2. Etika, 3. Různé), o němž bude podána informace na XVIII. Akademickém fóru 24.2.2011.

3. Diskuse k Metodice hodnocení výsledků výzkumu.

K Metodice proběhly 13.1.2011 dvě diskusní akce, jednak v Praze, jednak v Brně. Zprávu o nich podali na semináři jejich účastníci J. Musilová (Praha) a J. Zlatuška (Brno) – přílohy P-2, P-3 a P-4. Opětovně byla konstatována neopravitelnost Metodiky a opětovně je nutno konstatovat, že kompetentní odborná grémia, konkrétně Rada pro výzkum, vývoj a inovace a na základě jejích rozhodnutí další orgány, pokračují v uplatňování vadných, odborně neobhajitelných postupů.

Diskreditující skutečností je, že odbornost jde stranou i v některých prostředích odborně vyspělých, pravého stavu věcí si snad vědomých, když uplatnění odborně vadných postupů podporují, přinese-li jim to materiální prospěch. Toto selhání spadá na vrub především těch akademických institucí, které mlčky přihlížejí nebo se k podpoře dokonce aktivně připojují.

U orgánů státní správy potřebný zásah dosud nepřicházel, podle posledního vývoje dojde možná k žádoucí změně. Současný stav je však takový, že věda je, pokud jde o řádnou péči ze strany státních orgánů, bezprizorná.

Rada pro výzkum, vývoj a inovace, bez termínu věda v jejím názvu, svým způsobem logicky chybějícím, zabezpečuje aplikovaný výzkum, orientovaný na výrobu, chápaný v jejím vlastním pojetí. V tom může být její funkčnost plně namístě. Pokud jde o vědu, podobně jak byla ustavena Rada pro reformu vysokoškolského vzdělávání, lze ustavit Radu pro vědu, která by svým složením a činnostmi byla vědě, a nejen jí, k opravdovému prospěchu.

4. Projekt Mezinárodní audit výzkumu, vývoje a inovací v České republice a implementace jeho výsledků do strategických dokumentů.

V návaznosti na předchozí bod je namístě připomenout, že mezinárodní audit už svou první průběžnou zprávou potvrdil oprávněnost několikaletého marného upozorňování na projevy neodbornosti v činnosti RVVI, konstatoval neopravitelnost Metodiky a upozornil na nebezpečí, které představuje pro český systém vědy a výzkumu její používání.

Po loňské zářijové konferenci k první průběžné zprávě Technopolis se v projektu Mezinárodní audit výzkumu, vývoje a inovací v České republice a implementace jeho výsledků do strategických dokumentů rýsují tyto termíny: Druhá průběžná zpráva Technopolis v polovině února, workshop k ní v týdnu od 7. března, finální verze zprávy na začátku dubna, konference v týdnu od 18. dubna 2011.

Podrobnější výklad k situaci podal člen týmu Jiří Rákosník.

Druhá průběžná zpráva by měla obsahovat závěry z ukončených pracovních balíčků Auditů: Veřejné výdaje na VaV, Státní správa VaV, Hodnocení způsobu hodnocení výsledků VaVaI v ČR, Posouzení Metodiky hodnocení výsledků VaV z roku 2004, Hodnocení VaV prováděného ve všech typech institucí způsobilých pro podporu z veřejných zdrojů, Práva k duševnímu vlastnictví. V další fázi auditu budou ukončeny tři pracovní balíčky Vztahy věda – průmysl, Lidské zdroje, Mezinárodní spolupráce ve VaV. Závěrečná zpráva auditu by měla být předložena k diskusi na konci června 2011 a poslední konference se předpokládá v září.

5. "Střední školo – quo vadis?" a další veřejné debaty.

5.1.2011 se konala schůzka signatářů loňského srpnového Prohlášení Iniciativy pro vzdělávání a vědu (19.8.2010). Jednalo se o přípravě veřejných debat k tématům (1) střední školy, (2) vysoké školy, (3) Akademie věd, (4) hodnocení vědy, (5) financování, (6) legislativa.

Kolovala pozvánka na debatu k tématu "Střední školo – quo vadis?", která se koná 24.2.2011, 14:00, Gymnázium J Keplera, Parléřova 2, Praha 6.

6.1.2011 jednali členové Iniciativy Jiří Grygar, Pavel Hobza, Libor Grubhoffer a Pavel Jungwirth na MŠMT s náměstkem Janem Kouckým a jeho týmem o řadě témat, z nichž současnou prioritou pro MŠMT je diverzifikace vysokých škol.

6. Jedno město – jedna střední škola. Ohrožení kvality gymnázií.

Integrovat střední školy různého typu v jednom městě do jednoho administrativního a ekonomického celku se může v některých případech osvědčit jako vhodné, v jiných to může nenapravitelným způsobem zničit značné kulturní hodnoty. Téma pojednané v textu Stanislava Štecha (P-5) zasluhuje zcela mimořádnou pozornost, mj. vzhledem k omezené kompetenci MŠMT v regionálním školství. Za daného stavu se nabízí možnost vyčlenit některá gymnázia z gesce krajů a zajistit s potřebnou odborností, kterou nemusí každý krajský orgán v rozhodovacím období disponovat, jejich ústřední správu jako státních gymnázií samotným MŠMT. Zejména v kompetenční problematice tohoto typu záleží na všestranně prospěšné dohodě, nikoli jen prostém uplatňování moci.

K tématu zaslal seminární příspěvek ředitel Gymnázia Velké Meziříčí Aleš Trojánek. Příspěvek bude vyvěšen spolu s ostatními materiály XVII. Akademického fóra na webové stránce <http://cms.jcmf.cz/osov/>.

7. Z legislativních aktivit v akademických prostředích a v orgánech státní správy.

Dopisem ze 7.12.2011 byla vedoucím činitelům dvaceti institucí nabídnuta možnost sdělit konkrétní výsledky eventuálních legislativních aktivit:

„... O eventuální existenci návrhů primárních a sekundárních norem či jiných dokumentů, resp. jejich částí (paragrafové znění zákona nebo jeho částí, konkrétní znění vyhlášek, řádů a jiných dokumentů, nebo jejich částí, vypracované pro užití širší než jen ve vlastní instituci) bude referováno péčí pořadatelů na základě údajů získaných z webových stránek oslovených institucí. .. Pokud máte zájem zabezpečit příslušný bod programu zasláním údajů ve vlastním zpracování, bude to velmi vítáno. ...“

Došla reakce od předsedy Asociace emeritních rektorů (srov. bod 2 tohoto Záznamu a program AF-XVIII). Jinak zůstal dopis bez odezvy.

Podle údajů webových stránek se konkrétní tvorbou legislativy, dovedenou do paragrafového znění, žádá z oslovených institucí vyjma MŠMT nezabývá. Tato pasivita akademických institucí, resp. nevyužívání existujícího odborného potenciálu jejich pracovišť, podle názvu kompetentně k předmětné aktivitě vybavených, je příčinou mnohých nedostatků tvorby legislativy. Pro řídicí orgány vrcholných akademických institucí by bylo velmi snadné zjednat nápravu, zejména když prostředků k danému účelu je spíše nadbytek, než že by se jich nedostávalo. Místo produktivní péče o vznik dobré legislativy se spoléhá spíše na jiné způsoby uspokojení vlastních

potřeb. Vyjednání mimorozpočtových opatření výhodných pro vlastní instituci nebo pro určitý projekt může být považováno za úspěch, dosažitelný i bez přispění k odborně dobře propracované legislativě, ale snahám o pokud možno spravedlivý stabilní systém to škodí.

8. Ze seminární korespondence. Nevyužitý potenciál MŠMT a Akreditační komise.

V korespondenci s kompetentními činiteli Právnické fakulty Masarykovy univerzity dominují jasným vyjádřením a konstruktivním postojem názory předsedy Etické komise ad hoc Prof. Pavla Holländera a děkanky Prof. Naděždy Rozehnalové (viz XVI. AF, Záznam, Příloha P-6, Ze seminární korespondence P. Holländer, N. Rozehnalová).

Z reakce Prof. Rozehnalové byla přečtena pasáž

„... co lze dnes k celé věci říci. Chyby se staly (a nebylo jich málo a nebylo málo aktérů, kteří se chyb dopustili). Na jménu právnické fakulty ulpěla skvrna – na druhé straně jsme jedinou právnickou fakultou v ČR, která zveřejňuje všechny kvalifikační práce a vyžaduje odevzdávání seminárních prací do elektronických odevzdáren, takže podobný přístup od jiných fakult by možná znamenal ještě větší překvapení.

Slovy dnes již nic nespravíme. Snažili jsme se poučit. Byla přijata řada opatření – preventivních i sankčních. Další jsou před námi. Osobně nemám ráda velká slova a nemyslím, že je dobré nás hodnotit dle slov. Snad za nás budou hovořit činy. Jsme vzdělávací institucí a studenty v tomto směru musíme především vzdělávat. ...“

(Citací celého dopisu by byly pozitivní prvky pasáže ještě umocněny.)

Přečtena byla také podstatná část děkovné odpovědi Martina Černohorského:

“... Plně s Vámi souhlasím, že nebylo málo aktérů, kteří se chyb dopustili, a že slovy se dnes již nic nespraví. Ta slova by měla být přijata v okamžiku, kdy bylo na fakultě zřejmě ne jen několika málo jedincům známo, že diplomová práce studentky má vadu, snadno odstranitelnou stažením práce. To by byla studentka nepochybně po odůvodněné výzvě k tomu udělala, když už její úsudek nestačil na to, aby to udělala po seznámení se s oponentským posudkem sama, ať už šlo o neznalost, nedbalost, nebo o záměrný postup s vědomím jeho nekorektnosti. Pro naše vysoké školství není ale nebezpečím jednotlivý student nebo pedagog – ... Nebezpečím je selhání systému.

V daném případě nedošlo k tomu, aby bylo řečeno v tu pravou chvíli rovné slovo typu Vašeho nynějšího jasného vyjádření. To chybělo jak ze strany vedení fakulty (to není jen děkan) a ze strany fakultní veřejnosti, tak ze strany vedení univerzity. Na to, zda by byl na místě i zájem ministerstva a Akreditační komise, se názory jistě různí. V každém případě je však těžko pochopitelné, že tak snadno a bez podstatné újmy řešitelná záležitost (absolvování v dalším termínu, s dokumenty zbavenými nepřijatelných nekorektností by přece mělo být za dané situace něčím zcela samozřejmým) se nakonec stává trvalou skvrnou na pověsti naší Právnické fakulty. Kdo si prohlédne v Informačním systému Masarykovy univerzity zveřejněné dokumenty, těžko může dojít k jinému závěru. ...“

Ve svém celku i jen samotná seminární korespondence včetně některých proseb o vyjádření akademických funkcionářů, resp. členů Etické komise ad hoc, které zůstávají dlouhodobě bez jakékoli reakce, je dokladem klíčové úlohy MŠMT a Akreditační komise, jejichž představitelé nenáležitě chování jednotlivců a různých grémií a institucí, stejně tak jako nekorektnosti různé závažnosti v akademických prostředích a ve státní správě sice sami bezprostředně nezaviňují,

ale po celá poslední léta, včetně současnosti, neuplatňováním svého zákonného postavení jejich existenci a jejich další šíření umožňují, a tím ve skutečnosti podporují. I systém značně stabilní se za této situace zákonitě hrouť (P. Holländer: „... pokud se začne hrouť systém, pokud je četnost porušení nastavených parametrů přílišná, pokud se ona stává "normalitou, ...“). Reforma ve vlastním smyslu tohoto slova je namístě především a právě u MŠMT a u Akreditační komise, a to aniž je zapotřebí změny legislativy, jak se někdy uvádí. Při materiálně nulových a časově zcela nenáročných nákladech to vyžaduje jen potřebnou míru zájmu kompetentních činitelů. Sebevětší snaha na nejdolnějších příčkách systému, nepodporovaná spontánní aktivitou těch horních, vychází sice ne zcela naprázdno, ale s účinností zdaleka ne takovou, k jaké by vedl projev zájmu z vyšších míst systému.

Jako konkrétní nápravný prostředek byl uveden v případě znalosti nebo zjištění nebo už i medializace nějakého případu nekorektnosti jednoduchý telefonát jako informativní kontakt z iniciativy MŠMT nebo Akreditační komise. Byl by to zásah, který by měl navzdory zmíněné nenáročnosti mimořádně vysokou celoplošnou účinnost. Pracovníci MŠMT, nejen ministr, a členové Akreditační komise, nejen její předsedkyně, by ale museli opravdu chtít zasáhnout – neměli by argumentovat, že něco takového jim zákon explicitně neukládá a že nemohou konat nad zákon, jako příslušníci akademické obce to jako právo, a spíše jako povinnost, mají automaticky.

9. Lapsus v Jednácím řádu Rady pro výzkum, vývoj a inovace.

Z Jednacího řádu Rady pro výzkum, vývoj a inovace, podepsaného premiérem jako předsedou RVVI a platného od 30.9.2010, zasluhuje pozornost bod 10 Článku 3 Průběh zasedání Rady:

„10. Sekretariát rozesílá přijatá usnesení Rady v den zasedání Rady elektronickou poštou členům Rady, kteří zašlou případné připomínky nejpozději následující pracovní den. Zapracování případných připomínek do textu usnesení schvaluje předsedající nebo jím pověřený místopředseda Rady. Sekretariát Rady zveřejní přijatá usnesení Rady neprodleně po jejich schválení Radou na stránce www.vyzkum.cz.“

Usnesení přijaté plénem Rady může být tedy nahrazeno bez jeho revokace usnesením jiného znění, dohodne-li se na něm některý člen Rady s předsedajícím (sic!) nebo jím pověřeným místopředsedou (kdo zapracovává "případné připomínky"?). Zveřejněno může být tedy něco jiného, než co Rada schválila. Něco takového je u jakékoli veřejné instituce absolutně nepřijatelné. V daném případě jde přitom o projev grémia, které je podle zákona odborným poradním orgánem vlády, tedy o orgán, kde by mělo být o odbornost po všech stránkách zvlášť dobře postaráno.

10. Reforma terciárního vzdělávání.

Korespondence s hlavním garantem projektu Reforma terciárního vzdělávání Prof. Ing. Janem Hálkem, CSc., (Prof. Hálek je poradcem předsedy vlády pro vysoké školství) dokládá záměr zveřejnit, resp. dát písemně k diskusi návrhy legislativy terciárního vzdělávání. Podklady včetně časového harmonogramu budou průběžně předkládány poté, kdy budou v expertním týmu projektu zpracovány a ministerstvem schváleny pro zveřejnění. Konkrétně jde o materiály zákona o terciárním vzdělávání a zákona o finanční pomoci studentům. Souborná informace o činnosti expertního týmu a dílčích výsledcích bude podána na nejbližším semináři (AF-XVIII, Praha, 24.2.2011).

11. Odbornost, otevřenost, odpovědnost – podmínky úspěchu návrhů legislativy pro vysokoškolské vzdělávání a pro vědu.

Přirozeným atributem seminárního jednání je důraz na odbornost, otevřenost a odpovědnost. Zatímco odbornost a otevřenost lze srozumitelně objektivizovat, odpovědnost zůstává na vlastní úvaze jednotlivce, mj. i proto, že s eventuálními škodami vzniklými nedostatkem odbornosti a otevřenosti se nemusí vyrovnávat jejich původce, ale jdou na vrub celku (například členům Rady pro výzkum, vývoj a inovace se osobní odpovědnost za jejich rozhodování nepřisuzuje a přisuzovat nehodlá).

Různé jednotlivosti z následujících témat postupovaly v různé míře řadou seminárních diskusních vystoupení, eventuálně v podobě jen stručného poukazu.

1. Materiální škody, časové ztráty a ztráta věrohodnosti pro nedostatek odbornosti, otevřenosti a odpovědnosti (RVVI – Metodika, MŠMT – Bílá kniha, AK – Právnické fakulty). Možná přefinancovanost některých projektů.
2. Přesouvání kompetence: AK vs. MŠMT vs. VŠ vs. Policie.
3. Legislativní aktivity akademické obce a jejích složek (RVŠ, ČKR, univerzity a jejich složky včetně akademických senátů, AV ČR a její ústavy, RVS ČR a jednotlivé společnosti) jsou nulové, pokud jde o tvorbu paragrafového znění norem, a to i na pracovištích programově zaměřených na různé oblasti legislativy se vztahem ke vzdělávání a vědě.
4. Legislativní aktivity orgánů státní správy (MŠMT a jeho útvary, RVVI, RTV, RRVV, AK). Z některých útvarů MŠMT lze očekávat zveřejňování jejich legislativních návrhů a umožnění odborné diskuse.
5. Legislativní aktivity zákonodárců (výbory PS PČR, poslanci, výbory Senátu PČR, senátoři) by měly být vnímány jednoznačně jako vysoce pozitivní jev. Odborná diskuse o konkrétních návrzích k určitému tématu na základě návrhů (1) z orgánů státní správy, (2) z akademické obce, (3) od zákonodárců by byla účinná cesta k hodnotné legislativě.

12. Přestávka s konzultacemi a diskusemi.

Přestávka rozvrhovaná na půl hodiny byla při zájmu o její využití k individuálním a skupinovým konzultacím a diskusím prodloužena (15:50-16:35). V jejím průběhu byla dojednána řada jednotlivostí týkajících se institucionálních akcí včetně programu XVIII. Akademického fóra (plzeňská práva, aktivity Asociace emeritních rektorů, ...).

13. Volná diskuse.

Diskuse přinesla řadu hodnotných názorů a námětů. Vystoupila v ní více než polovina účastníků semináře. Polytematičnost obsahu a povaha vstupů je odrazem toho, že nejde o součást rozhodovacího procesu – na semináři se nepřijímají žádná usnesení. Jednání semináře včetně diskuse přináší informace a odborně podložené názory a komentáře k dění ve vzdělávání a vědě. Záleží na představitelích činných v rozhodovacích procesech, do jaké míry mají o uplatnění odbornosti zájem, zda a jak se o seminární materiály zajímají, resp. zda a jak je uplatňují. Vrcholné orgány mají často, jak se dlouhodobě ukazuje, tendenci rozhodovat prostým uplatněním své moci a odbornou diskusi nevyhledávat, spíše se jí vyhýbat, zejména jsou-li zaštitěny mocensky vlivnými osobnostmi.

Podle diskusí na XVII. AF v plénu, stejně jako podle diskusí a konzultací o přestávce, je třeba reagovat na prohlubující se propad ve vnímání nebezpečí daného množícím se vědomým akceptováním nekorektních postupů odborné povahy akademickými orgány a orgány státní správy.

14. K XVIII. Akademickému fóru.

XVIII. Akademické fórum se koná jako obvykle v poslední čtvrtek v měsíci, 24. února 2011. Jeho tematika zareaguje na situaci a bude specifikována eventuálně už při rozesílání Záznamu ze XVII. Akademického fóra.

Poseminární poznámka:

Krátce po semináři byl sjednán program únorového XVIII. Akademického fóra (Praha, 24.2.2011) s názvem Etika – Legislativa – Diverzifikace. Pozvánka s programem je připojena.

Seminář skončil v 17:05. Někteří účastníci pokračovali v konzultacích a diskusích do 17:45.

Za Odbornou skupinu Organizace výzkumu ČFS JČMF
Prof. RNDr. Martin Černohorský, CSc., předseda
cernohorsky@physics.muni.cz